

Na każdej polskiej monecie kolekcjonerskiej znajdują się:

- nominal
- wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej
- napis: Rzeczpospolita Polska
- rok emisji

Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci oraz do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Zapraszamy do zapoznania się z planem emisji na stronie: nbp.pl/plany-emisyjne

Na Państwa dodatkowe pytania odpowiedzą nasi konsultanci pod numerem 22 185 17 05.

Sprzedaż wartości kolekcjonerskich emitowanych przez NBP jest prowadzona w oddziałach okręgowych NBP oraz przez sklep internetowy NBP.

6 marca 2025 roku Narodowy Bank Polski planuje wprowadzenie do obiegu monety kolekcjonerskiej o nominale 50 zł „Polskie banknoty obiegowe” – „Banknot o nominale 50 zł”.

Narodowy Bank Polski jest centralnym bankiem państwa odpowiadającym za politykę pieniężną i stabilność cen. Jego funkcje określa Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ustawa o NBP. NBP ma wyłączne prawo emisji pieniądza. Jako bank centralny nie prowadzi rachunków bankowych obywateli, nie przyjmuje od nich lokat, nie udziela kredytów. Prowadzi natomiast obsługę budżetu państwa, a także podmiotów sektora finansów publicznych. Gromadzi rezerwy walutowe państwa i zarządza nimi. Pełni funkcję banku banków, tworząc warunki do działania systemu bankowego. Jest również jednym z najważniejszych ośrodków naukowo-analitycznych w dziedzinie ekonomii i rynków finansowych. Więcej o NBP: nbp.pl

Narodowy Bank Polski

Dbamy o wartość polskiego pieniądza

NARODOWY
BANK POLSKI

100-lecie zawarcia Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską

Monety kolekcjonerskie

100-lecie zawarcia Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską

6 lutego 2025 roku Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu srebrną monetę o nominale 20 zł „100-lecie zawarcia Konkordatu między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską”.

Konkordat między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską został podpisany 10 lutego 1925 r., po zaledwie sześciu miesiącach negocjacji. Głównym negocjatorem ze strony polskiej był minister Stanisław Grabski, przywódca Narodowej Demokracji i brat ówczesnego premiera Władysława Grabskiego. Tak wspominał swoją audiencję u papieża Piusa XI, przyjaciela Polski, który w latach 1919–1921 pełnił funkcję nuncjusza apostolskiego w Polsce jako Achille Ratti: „Powiedział mi on, że z chęcią przyznał państwu polskiemu większe uprawnienia, niż daje władzy państwowej jakikolwiek inny nowoczesny konkordat, bo wie, w jak trudnym położeniu znajduje się Polska wskutek swej geograficznej pozycji, a dla całego świata chrześcijańskiego trzeba, by była jak najsilniejszą”. Słowa te nie straciły na aktualności.

Zarówno Rosja, jak i Niemcy kontestowały kończący I wojnę światową traktat wersalski i towarzyszące mu dokumenty pokojowe. W 1925 r. Polska musiała prowadzić politykę obronną ze względu na roszczeniową politykę Niemiec, które za pomocą dyplomacji i nacisków gospodarczych negowały nasze prawa do ziem zachodnich. Z kolei wobec Rosji sowieckiej – od 1922 r. związanej z Niemcami antywersalskim traktatem z Rapallo – również należało wykazywać szczególną czujność z powodu przerwania przez granicę komunistycznych agitatorów dążących do oderwania wschodnich części terytorium Polski. Umowa międzynarodowa między II Rzeczpospolitą a Stolicą Apostolską, a wraz z nią stały podział terytorium odrodzonej Polski na metropolie i diecezje wzmacniały stabilizację naszych granic, natomiast katolickiej większości dawały poczucie utożsamienia się z wolną ojczyzną. Dlatego przy ratyfikacji konkordatu przez parlament nawet lewica – wroga umowie i opowiadająca się za rozdziałem Kościoła od państwa – nie zdecydowała się na ostentacyjne głosowanie przeciwko jego podpisaniu. Część posłów wstrzymała się od głosowania. Z kolei przedstawiciele stronnictw narodowo-chadeckich i konserwatywnych oraz ludowcy

z „Piasta” przyjęli w głosowaniu umowę z nieskrywaną satysfakcją.

We wrześniu 1945 r. władze narzucone przez Moskwę zerwały jednostronnie konkordat z 1925 r. Nowa umowa powstała dopiero po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, w dobie pontyfikatu św. Jana Pawła II, w 1993 r. Do dziś stanowi gwarancję należytego rozumienia przez naród nadzwyczajnej roli katolicyzmu na ziemiach polskich.

Jan Żaryn

Na rewersie monety przedstawiono sylwetki papieża Piusa XI i prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, których podpisy widnieją na dokumencie ratyfikacyjnym.

Nominał 20 zł

metal: Ag 999/1000

stempel: lustrzany, druk UV

wymiary: 40,00 × 28,00 mm

masa: 28,28 g

brzeg (bok): gładki

nakład: do 8000 szt.

Projektantka: Dominika Karpińska-Kopiec

Emitent: NBP

Na zlecenie NBP monetę wyprodukowała Mennica Polska SA

Na awersie monety umieszczono odcisk pieczęci państwowej Rzeczypospolitej Polskiej z ostatniej strony oryginalnego dokumentu ratyfikacyjnego sporządzonego w języku francuskim, a także fragment tekstu: „Salut: Un Concordat entre le Saint-Siège et la République de Pologne ayant été signé à Rome le dix Février mil neuf cent vingt cinq, Concordat, dont la teneur suit:” („W dniu dziesiątym lutego tysiąc dziewięćset dwudziestego piątego roku podpisany został w Rzymie Konkordat pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską, który słowo w słowo brzmi jak następuje:”).